Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2082/92
af 14. juli 1992
om specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler

(EFT nr. L 208 af 24. 7. 1992, s. 9)

Ændret ved:

		Tidende nr.	side	dato
A1	Tiltrædelsesakt for Østrig, Finland og Sverige	C 241	121	29. 8. 1994
	(tilpasset ved Rådets beslutning 95/1/EF, Euratom, EKSF)	L 1	73	1. 1. 1995

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2082/92
af 14. juli 1992
om specificitetsattestering af landbrugsprodukter og levnedsmidler

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

Produktion, tilvirkning og distribution af landbrugsprodukter og levnedsmidler indtager en vigtig plads i Fællesskabets økonomi;

i forbindelse med omlægningen af den fælles landbrugspolitik bør der tilskyndes til diversificering af landbrugsproduktionen; fremme af salget af specifikke produkter kan få væsentlig betydning for landdistrikterne, især de ugunstigt stillede eller afsides liggende områder, i og med et (SIC! at) landbrugernes indkomst øges og landbefolkningen opretholdes i disse områder;

med henblik på gennemførelsen af det indre marked for levnedsmidler bør erhvervslivet have mulighed for at fremhæve produkternes værdi, samtidig med at forbrugerne beskyttes mod uhæderlig forretningspraksis, og det sikres, at handelstransaktionerne følger normerne;

i overensstemmelse med Rådets resolution af 9. november 1989 om de fremtidige prioriteter for en intensiveret forbrugerbeskyttelsespolitik ([4]) bør der tages hensyn til kravet om kvalitetsforbedring og stadig bedre information af forbrugerne med hensyn til levnedsmidlernes art og produktions- eller forarbejdningsmåde samt særlige kendetegn; stillet over for et stort vareudbud og en mængde oplysninger om varerne bør forbrugeren, for bedre at kunne foretage sit valg, have en klar og kortfattet vareinformation med præcise oplysninger om levnedsmidlets specifikke kvaliteter;

en frivillig ordning, der beror på lovhjemlede kriterier, gør det muligt at nå disse mål; en sådan frivillig ordning, der gør det muligt for de erhvervsdrivende at udbrede kendskabet i Fællesskabet til et levnedsmiddels kvalitet, skal på enhver måde sikkre, at handelens referencer til et levnedsmiddel er korrekte;

([1]) EFT nr. C 30 af 6. 2. 1991, s. 4 og
EFT nr. C 71 af 20. 3. 1992, s. 14.
([2]) EFT nr. C 326 af 16. 12. 1991, s. 40.
([3]) EFT nr. C 40 af 17. 2. 1992, s. 3.
([4]) EFT nr. C 294 af 22. 11. 1989, s. 1.

visse producenter ønsker at fremhæve landbrugsproduktets eller levnedsmidlets specificitet, fordi det klart adskiller sig fra andre lignende produkter eller levnedsmidler ved kendetegn, der er særegne for netop det; den attesterede specificitet bør derfor kontrolleres for at sikre forbrugerbeskyttelsen;

i betragtning af disse produkters eller levnesmidlers specificitet bør der vedtages særlige bestemmelser som supplement til de mærkningsregler, der blev indført ved Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne ([1]), og bl.a. indføres en angivelse og eventuelt et EF-symbol, der ledsager levnedsmidlernes salgsbetegnelse, og som informerer forbrugeren om, at det drejer sig om let levnedsmiddel med kontrollerede specifikke kendetegn;

for at sikre overholdelsen og bestandigheden at de attesterede specifikke kendetegn er det nødvendigt, at producenter, der er forenet i sammenslutninger, selv fastsætter landbrugsproduktets eller levnedsmidlets specifikke kendetegn i en varespecifikation; reglerne for godkendelse af de kontrolorganer, der varetager kontrollen af, at specifikationerne er overholdt, skal være ens for hele Fællesskabet;

for ikke at skabe ulige konkurrencevilkår bør enhver producent have ret til at anvende enten en registreret salgsbetegnelse sammen med en benævnelse og i givet fald med et fællesskabssymbol eller en salgsbetegenelse, der er registreret som sådan, såfremt det levnedsmiddel, han producerer eller forarbejder, er i overensstemmelse med de tilsvarende specifikationer, og det kontrolorgan, han har valgt, er godkendt;

der bør indføres bestemmelser, der muliggør samhandel med tredjelande, som kan godtgøre, at de har tilsvarende garantier for opnåelse og kontrol af specificitetsattestering på deres område;

oplysningerne om et landbrugsprodukts eller et levnedsmiddels specificitet bør, for at gøre producenterne interesserede i at bruge dem og for at sikre, at de er pålidelige for forbrugerne, nyde retlig beskyttelse og være underkastet offentlig kontrol;

der bør fastsættes en procedure for snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i en forskriftskomité, der oprettes med henblik herpå —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

([1]) EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/72/EØF (EFT nr. L 42 af 15. 2. 1991, s. 27).

Artikel 1

1. Denne forordning indeholder de bestemmelser, der skal være opfyldt, for at der kan opnås EF-specificitetsattestering for:

— landbrugsprodukter, der er opført i bilag II til Traktaten og bestemt til konsum

— levnedsmidler, der er opført i bilaget til denne forordning.

Bilaget kan ændres efter fremgangsmåden i artikel 19.

2. Denne forordning berører ikke andre specifikke fællesskabsbestemmelser.

3. Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter ([1]) finder ikke anvendelse på de specificitetsattesteringer, der er omhandlet i denne forordning.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

1) *Specificitet:* det eller de kendetegn, hvorved et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel klart adskiller sig fra andre lignende landbrugsprodukter eller levnedsmidler i samme kategori.

   Et landbrugsprodukts eller er (SIC! et) levnedsmiddels præsentation anses ikke for et kendetegn i henhold til første afsnit.

   Specificiteten kan ikke være begrænset til en kvalitativ eller kvantitativ sammensætning eller til en produktionsmåde, der er foreskrevet i EF-forskrifter eller nationale forskrifter eller i givet fald i standarder, der er udarbejdet af standardiseringsorganer, eller i frivillige standarder; denne regel finder imidlertid ikke anvendelse, hvis nævnte forskrifter eller standarder er udarbejdet med henblik på at definere en given specificitet.

2) *Sammenslutning*: enhver organisation, uanset retlig status eller sammensætning, af producenter og/eller forarbejdere, der beskæftiger sig med samme landbrugsprodukt eller samme levnedsmiddel. Andre interesserede parter kan deltage i sammenslutningen.

3) *Specificitetsattestering:* Fællesskabets anerkendelse af produkters specificitet efter registrering i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 3

Kommissionen opretter og fører et register over specificitetsattesteringer, hvori er angivet navnene på landbrugsprodukter eller levnedsmidler, hvis specificitet er anerkendt på fællesskabsplan i overensstemmelse med denne forordning.

([1]) EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved afgørelse 90/230/EØF (EFT nr. L 128 af 18. 5. 1990, s. 15).

Der sondres i dette register mellem de navne, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1, og dem, der er omhandlet i artikel 13, stk. 2.

Artikel 4

1. For at kunne optages i det i artikel 3 omhandlede register skal landbrugsproduktet eller levnedsmidlet enten være fremstillet af traditionelle råvarer, eller have en traditionel sammensætning eller en produktions- og/eller forarbejdningsmåde, som er knyttet til den traditionelle produktions- og/eller forarbejdningsform.

2. Et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel kan ikke registreres, hvis dets specificitet:

a) beror på dets herkomst eller geografiske oprindelse

b) udelukkende skyldes anvendelse af en teknologisk fornyelse.

Artikel 5

1. Et navn skal for at blive registreret

— enten i sig selv være specifikt

— eller udtrykke landbrugsproduktets eller levnedsmidlets specificitet.

2. Et navn, der udtrykker specificitet i henhold til stk. 1, andet led, kan ikke registreres, hvis det:

— udelukkende henviser til generelle anprisninger, der anvendes for en helhed af landbrugsprodukter eller levnedsmidler, eller til anprisninger, der er omhandlet i en specifik fællesskabsforskrift

— er vildledende, f.eks. navnlig henviser til et indlysende kendetegn ved produktet, eller ikke svarer til varespecifikationen eller til forbrugerens forventninger baseret på produktets særlige kendetegn.

3. For at blive registreret skal det specifikke navn, der er omhandlet i stk. 1, første led, være traditionelt og i overensstemmelse med nationale bestemmelser eller have vundet hævd gennem brugen.

4. Det er tilladt at anvende geografiske navne i et navn, der ikke er omfattet af Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler ([1]).

Artikel 6

1. For at kunne få en specificitetsattestering skal et landbrugsprodukt eller et levnedsmiddel opfylde kravene i en varespecifikation.

2. Varespecifikationen skal mindst indeholder:

([1]) Se side 1 i dette nummer af Tidende. (SIC! EFT nr. L 208 af 24. 7. 1992, s. 1.)

— navnet i henhold til artikel 5, affattet på et eller flere sprog

— en beskrivelse af produktionsmetoden, herunder karakteren af og de særlige kendetegn ved den råvare og/eller de ingredienser, der er anvendt, og/eller metoden for forarbejdning af landbrugsproduktet eller levnedsmidlet under henvisning til dets specificitet

— oplysninger, der gør det muligt at vurdere den traditionelle karakter som omhandlet i artikel 4, stk. 1

— en beskrivelse af de særlige kendetegn ved landbrugsproduktet eller levnedsmidlet med angivelse af dets vigtigste fysiske, kemiske, mikrobiologiske og/eller organoleptiske egenskaber, der vedrører specificiteten

— minimumskrav og procedurer for specificitetskontrol.

Artikel 7

1. Kun en sammenslutning kan indgive en ansøgning om registrering af et landbrugsprodukts eller levnedsmiddels specificitet.

2. Registreringsansøgningen, der bl.a. omfatter varespecifikationen, indgives til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor sammenslutningen er etableret.

3. Den kompetente myndighed sender ansøgningen til Kommissionen, såfremt den finder, at kravene i artikel 4, 5 og 6 er opfyldt.

4. Medlemsstaterne offentliggør senest på datoen for denne forordnings ikrafttræden de relevante oplysninger vedrørende de kompetente myndigheder, de har udpeget, og underretter Kommissionen herom. Finland, Sverige og Østrig offentliggør disse oplysninger senest seks måneder efter deres tiltrædelse.

Artikel 8

1. Kommissionen sender den oversatte registreringsansøgning til de øvrige medlemsstater inden for en frist på seks måneder fra datoen for modtagelsen af den i artikel 7, stk. 3, omhandlede ansøgning.

Når Kommissionen har fremsendt ansøgningen som omhandlet i første afsnit, offentliggør den i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* de vigtigste oplysninger i den ansøgning, som den i artikel 7 omhandlede kompetente myndighed har fremsendt, bl.a. landbrugsproduktets eller levnedsmidlets navn, jf. artikel 6, stk. 2, første led, og oplysninger om ansøgeren.

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder sikrer, at alle, der kan dokumentere en berettiget økonomisk interesse, kan få indsigt i de i stk. 1 nævnte ansøgninger. Derudover kan medlemsstaterne i overensstemmelse med deres gældende regler give andre parter med en berettiget interesse adgang hertil.

2082/92

95/1/EF, Euratom, EKSF

3. Inden fem måneder efter datoen for den i stk. 1 omhandlede offentliggørelse kan enhver fysisk eller juridisk person, der kan godtgøre en berettiget interesse i registreringen, ved indgivelse af en behørigt begrundet erklæring til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den pågældende har bopæl eller er etableret, gøre indsigelse mod den påtænkte registrering.

4. Medlemsstaternes kompetente myndigheder vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at tage hensyn til den i stk. 3 nævnte erklæring inden for de fastsatte frister. Medlemsstaterne kan ligeledes indgive en indsigelse på eget initiativ.

Artikel 9

1. hvis (SIC! Hvis) Kommissionen ikke har modtaget nogen indsigelse inden for en frist på seks måneder, indfører den de i artikel 8, stk. 1, nævnte vigtigste oplysninger i det register, der er omhandlet i artikel 3, og offentliggør dem i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

2. I tilfælde af indsigelse opfordrer Kommissionen inden for en frist på tre måneder de pågældende medlemsstater til at søge at nå til enighed indbyrdes i overensstemmelse med deres interne procedurer inden for en yderligere frist på tre måneder.

a) Hvis en sådan enighed opnås, meddeler de pågældende medlemsstater Kommissionen alle enkeltheder i forbindelse med den opnåede enighed samt ansøgerens og den indsigende parts synspunkter. Såfremt de oplysninger, der modtages i medfør at artikel 6, stk. 2, ikke har undergået ændringer, følger Kommissionen fremgangsmåden i stk. 1 i nærværende artikel. I modsat fald indleder den på ny fremgangsmåden i artikel 8.

b) Opnås der ikke enighed, træffer Kommissionen afgørelse om registrering efter fremgangsmåden i artikel 19. Hvis der træffes afgørelse om at registrere specificiteten, følger Kommissionen fremgangsmåden i stk. 1 i nærværende artikel.

Artikel 10

1. Enhver medlemsstat kan gøre gældende, at et landbrugsprodukt eller levnedsmiddel, der har fået tilkendt en EF-specificitetsattestering, ikke længere opfylder en af betingelserne i varespecifikationen.

2. Den i stk. 1 nævnte medlemsstat fremsætter klagen over for den berørte medlemsstat. Denne undersøger klagen og underretter den anden medlemsstat om resultatet af undersøgelsen og om de trufne foranstaltninger.

3. Når der er tale om gentagne uregelmæssigheder, og når de berørte medlemsstater ikke kan blive enige, skal en behørigt begrundet klage sendes til Kommissionen.

4. Kommissionen undersøger klagen ved at høre de berørte medlemsstater. Kommissionen træffer i givet fald de nødvendige foranstaltninger efter fremgangsmåden i artikel 19. Disse kan indebære, at registreringen annulleres.

Artikel 11

1. En medlemsstat kan på anmodning af en sammenslutning, der er etableret på dens område, ansøge om ændring af varespecifikationen.

2. Kommissionen offentliggør ansøgningen om ændring og oplysninger om ansøgeren i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.* Artikel 8, stk. 2, 3 og 4, finder anvendelse.

Medlemsstatens kompetente myndigheder sørger for, at alle de producenter og/eller forarbejdningsvirksomheder, der anvender den varespecifikation, for hvilken der er ansøgt om ændring, underrettes om offentliggørelsen.

3. Inden tre måneder fra datoen for offentliggørelsen i henhold til stk. 2, kan alle de producenter og/eller forarbejdningsvirksomheder, der anvender den varespecifikation, for hvilken der er ansøgt om ændring, gøre deres ret til at bevare den oprindelige varespecifikation gældende ved en erklæring, der rettes til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den er etableret, og denne myndighed videresender den til Kommissionen, i givet fald ledsaget af sine bemærkninger.

4. Hvis Kommissionen inden for en frist på fire måneder fra datoen for den offentliggørelse, der er nævnt i stk. 2, ikke modtager nogen indsigelse eller nogen erklæring i henhold til stk. 3, indfører den den ønskede ændring i det register, der er nævnt i artikel 3, og offentliggør den i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

5. Hvis Kommissionen modtager en indsigelse eller en erklæring i henhold til stk. 3, registreres ændringen ikke. I så fald kan den i stk. 1 nævnte ansøgende sammenslutning indgive ansøgning om en ny specificitetsattestering efter fremgangsmåden i artikel 7, 8 og 9.

Artikel 12

Kommissionen kan efter fremgangsmåden i artikel 19 fastlægge et EF-symbol, der kan anføres i mærkningen og præsentationen af samt reklamer for landbrugsprodukter eller levnedsmidler, der har fået tilkendt EF-specificitetsattestering ifølge denne forordning.

Artikel 13

1. Fra datoen for den i artikel 9, stk. 1, fastsatte offentliggørelse er det i artikel 5 omhandlede navn sammen med den i artikel 15, stk. 1, omhandlede angivelse og i givet fald det i artikel 12 omhandlede EF-symbol forbeholdt landbrugsprodukter eller levnedsmidler, som opfylder kravene i den offentliggjorte varespecifikation.

2. Som en undtagelse fra stk. 1 er navnet som sådant forbeholdt landbrugsprodukter eller levnedsmidler, som opfylder kravene i den offentliggjorte varespecifikation, når: 2082/92

a) sammenslutningen har anmodet om dette i sin registreringsansøgning

b) det ikke af fremgangsmåden i artikel 9, stk. 2, litra b), fremgår, at navnet anvendes på lovlig vis og er vitterlig kendt og økonomisk afgørende for lignende landbrugsprodukter eller levnedsmidler.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne sørger for, at der senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden oprettes en kontrolinstans, der har til opgave at sikre, at de landbrugsprodukter og levnedsmidler, der er forsynet med en specificitetsattestering, opfylder kravene i varespecifikationen. For Finland, Sverige og Østrig regnes denne frist fra deres tiltrædelse. 95/1/EF, Euratom, EKSF

2. Kontrolinstansen kan omfatte en eller flere udpegede kontrolmyndigheder og/eller et eller flere private organer, der er godkendt til dette formål, af medlemsstaterne. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen listerne over de godkendte myndigheder og/eller organer samt deres respektive beføjelser. Kommissionen offentliggør disse oplysninger i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

3. De udpegede kontrolmyndigheder og/eller private organer skal dels yde tilstrækkelige garantier for objektivitet og upartiskhed over for enhver producent eller forarbejdningsvirksomhed, som de kontrollerer, dels godtgøre at de permanent råder over de fornødne eksperter og midler til at sikre kontrollen af landbrugsprodukter og levnedsmidler, der er omfattet af en EF-specificitetsattestering.

Hvis kontrolinstansen lader et andet organ foretage en del af kontrollen, skal dette yde de samme garantier. De udpegede kontrolmyndigheder og/eller godkendte private organer er dog fortsat ansvarlige over for medlemsstaten for den samlede kontrol.

Organer skal fra den 1. januar 1998 opfylde kravene i standard EN 45011 af 26. juni 1989 for at kunne blive godkendt af en medlemsstat med henblik på denne forordning.

2082/92

4. Når en medlemsstats udpegede kontrolmyndigheder og/eller private organer konstaterer, at et landbrugsprodukt eller levnedsmiddel, der er tilkendt en specificitetsattestering, som er udstedt af deres medlemsstat, ikke opfylder kravene i varespecifikationen, træffer de de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelsen af denne forordning. De underretter medlemsstaten om de foranstaltninger, der er truffet under udøvelsen af kontrollen. De berørte parter skal underrettes om alle de afgørelser, der træffes.

5. Medlemsstaten skal trække godkendelsen af et kontrolorgan tilbage, når de i stk. 2 og 3 omhandlede betingelser ikke længere er opfyldt. Den meddeler Kommissionen dette, og Kommissionen offentliggør en revideret liste over godkendte organer i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

6. Medlemsstaterne vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at en producent, der opfylder kravene i denne forordning, har adgang til kontrolordningen.

7. Omkostningerne ved den særlige kontrol i henhold til denne forordning påhviler de producenter, der bruger specificitetsattesteringen.

Artikel 15

1. Kun producenter, der overholder den registrerede varespecifikation, kan anvende:

— en angivelse, der skal fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 19

— i givet fald EF-symbolet, samt

— det registrerede navn, jf. dog artikel 13, stk. 2.

2. En producent, som for første gang efter registreringen anvender et navn, der er forbeholdt i henhold til artikel 13, stk. 1 eller 2, skal, uanset om han tilhører den oprindeligt ansøgende sammenslutning, i god tid underrette en udpeget kontrolmyndighed eller et udpeget kontrolorgan i den medlemsstat, hvor han er etableret.

3. Den udpegede kontrolmyndighed eller det udpegede kontrolorgan sikrer, at producenten overholder de offentliggjorte enkeltheder, inden produktet markedsføres.

Artikel 16

1. (SIC!) Uden at dette berører internationale aftaler, finder denne forordning anvendelse på landbrugsprodukter eller levnedsmidler fra et tredjeland, dersom

— tredjelandet kan give garantier, der er identiske med eller svarer til dem, der er omhandlet i artikel 4 og 6

— der i det pågældende tredjeland findes en kontrolordning svarende til den ordning, der er omhandlet i artikel 14

— det pågældende tredjeland er rede til for tilsvarende landbrugsprodukter eller levnedsmidler fra Fællesskabet, der har opnået en EF-specificitetsattestering, at yde en beskyttelse svarende til den, der findes i Fællesskabet.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på retlig beskyttelse mod enhver form for misbrug eller vildledende anvendelse af den i artikel 15, stk. 1, omhandlede angivelse og i givet fald det i artikel 12 omhandlede EF-symbol samt mod enhver efterligning af registrerede navne, der er forbeholdt bestemte produkter i henhold til artikel 13.

2. De registrerede navne beskyttes mod enhver praksis, der vil kunne vildlede forbrugerne, bl. a. praksis, der lader formode, at der er tilkendt landbrugsproduktet eller levnedsmidlet en specificitetsattestering, der er udstedt af Fællesskabet.

3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de trufne foranstaltninger.

Artikel 18

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de på nationalt plan anvendte varebetegnelser ikke kan forveksles med registrerede navne, der er forbeholdt bestemte produkter i henhold til artikel 13, stk. 2.

Artikel 19

Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. udvalget (SIC! Udvalget) afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagets forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

2082/92

Artikel 20

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning vedtages efter fremgangsmåden i artikel 19.

Artikel 21

Kommissionen forelægger inden for en frist på fem år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden Rådet en rapport om anvendelsen af forordningen, i givet fald ledsaget af passende forslag.

I rapporten skal der specielt redegøres for følgerne af anvendelsen af artikel 9 og 13.

Artikel 22

Denne forordning træder i kraft tolv måneder efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

BILAG

2082/92

Levnedsmidler, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1

— øl

— chokolade og andre tilberedte næringsmidler med indhold af kakao

— brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk, samt konfekturevarer

— pastaprodukter, også kogte eller med fyld

— tilberedte retter

— krydrede sovse

— supper og bouillon

— drikkevarer på basis af planteekstrakter

— is og sorbeter